

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"ד | גיליון תרנ"ב | פרשת בלק תשפ"ה

כניסת שבת	יציאת השבת	ביתר - ירושלים
19:12	21:04	ת"א - בני ברק
19:27	21:02	לונדון
20:58	22:28	ניו יורק
20:09	21:39	הזמנים לפי שיטת ר"ת

לוח לימוד עמוד קהילתנו

ס"ק	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'
חזרה לט-מא:	עמוד מב.	עמוד מב.	עמוד מב.	עמוד מב.	עמוד מב.	חזרה מב.-מד.

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"וירא בלעם כי טוב בעיני ד' לברך את ישראל" פ"י שראה שהקב"ה חפץ לברך את ישראל שהימים האלו שבחדשי תמוז אב המכונים עינים כנ"ל, יתהפכו לששון ושמחה בבחי' טוב שיהיו ימים טובים. ולכך תיכף "וישא בלעם את עיניו" (שם, ג) ופירש"י "ביקש להכניס בהם עין רעה", דהיינו שבלעם ביקש להמשיך בחינת רע בעין, שלא תהיה הגאולה השלימה ולא יהפכו הימים שבחדשי העינים ליו"ט ח"ו.

כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, פרשת בלק, תשמ"ג

כי טוב בעיניו לברך את ישראל

שנשאר לבדו בבית. לא הבחין באדם שעמד מאחוריו, לצפות בו בברכת המזון. הואיל וסבר שנשאר לבדו, בירך במשך כשלושת רבעי השעה והתמוגג בדמעות שליש ובזעקות שבר בברכת "רחם נא - על ישראל - עמך - ועל ירושלים עירך - ועל הבית הגדול והקדוש", באנחות ואנקות משברות לב!

פעם שהה רבנו בירושלים בימי בין המצרים, וכ"ק האדמו"ר מאמשינו **שליט"א** הגיע לבקרו ושאלו האם ישאר בעיר לתשעה באב. ענה שאינו יכול, סתם ולא פרש. לאחר מכן ספר שאביו **הדבר חיים זי"ע** א שהה בירושלים בתשעה באב, ובערב תשעה באב בעת הסעדה המפסקת, זעק בקולי קולות ובכה באין הפוגות, באמרו, שכאן, בפלטרין של מלך, חשים את החרבן בחוש. בכיו היה כה עז עד שהקיא כל מאכלו והזעיקו את הרופא, ועד שהמצב השתפר היו בעצמו של ליל תשעה באב, ורק אחר כך התפללו ערבית וקראו במגלת איכה - והבינו שזו הסבה בגינה אינו יכול להשאר בירושלים לתשעה באב - אינו יכול לראות פלטרין של מלך בחורבנו!

יהי רצון מלפני השם יתברך שנוכה לתקן את כל מה שצריך לתקן, ולקרב אחרים אל תיקונם השלם, והימים האלה יתהפכו לששון ולשמחה ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ונוכה ללכת לקראת משיח צדקנו, במהרה בימינו, אמן.

טובים. שזהו "טוב בעיני", [שחדשי העינים יתהפכו לטוב], לכך תיכף "וישא בלעם את עיניו" (שם, ג), ופירש"י "ביקש להכניס בהם עין רעה", דהיינו שבלעם ביקש להמשיך בחינת רע בתוך בחינת העין, שלא תהיה הגאולה השלימה ולא יהפכו הימים שבחדשי העינים לימים טובים, חס ושלום.

אך השם יתברך הפר את עצתו, והקללה שחפץ להמיט על ראש שונאיהם של ישראל, תחול על ראשו ועל הנלוים אליו במהלך הדורות, והברכה אחת היא לנו, שאדרבה, הימים האלו, בהם אנו זוכים להתאבל על ירושלים, אנו זוכים לראות בשמחתה, תוך כדי אבלות... כי מראשית כזאת הודיע לנו אלקינו, יתברך שמו, כי טוב בעיניו לברך את ישראל, היינו שהברכה שהוא מברך את ישראל - זאת היא: שטוב בעיניו, שחדשי העינים יתהפכו לטובה.

ואמנם לעתיד לבוא כאשר נוכה במהרה בימינו לגאול השלימה, על ידי ביאת משיח צדקנו, הימים האלו יתהפכו לששון ושמחה, ומלבד עשרים ואחד ימי המועדים שבמשך השנה, יהיו גם עשרים ואחד ימים אלו של "שלושת השבועות", גם כן כימים טובים.

ויסופר נא, על גודל צערו של רבינו זי"ע בימים אלו באחד מימי 'בין המצרים' שהה רבנו במעון הנפש, וכשסיים אכילת פת שחרית לאחר סדרי למודיו ותפלתו נדמה היה לו

בפרשת השבוע, אנו קוראים על הברכות שהואיל הקב"ה לברך את ישראל בפיו של אותו רשע, וידוע לנו, שכל עיקר כונתה הטמאה, היתה לקלל, אך כיון שלא יכל לעמו של אלקינו, הרי שבא לקלל נמצא מברך, והנה כתוב - **וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל**. וביאר רבינו הקדוש בעל ה'באר יעקב' זי"ע, (בשבת קודש פרשת בלק תשמ"ג), על פי יסוד ההקדמה, שנודע מכתבי הקבלה ורזי הסוד, אשר החדשים תמוז אב הם בבחינת העינים, ובחדשים אלו מתקיים: "עיני עיני ירדה מים" (איכה, טז) על גודל החורבן הנורא בשריפת בית אלקינו וגלות וצער השכינה, וכל איש אשר יראת השם נגעה בלבבו, מוריד דמעות שליש בימים אלו, ויש אנשים כשרים שנוהגים לומר 'תיקון חצות' בימי בין המצרים שבחדשים אלו, יותר משאר ימות ולילות השנה, ואף אותם שאינם עורכים תיקון חצות, מכל מקום נוהגים לומר קודם ברכת המזון את המזמור על נהרות בבל, גם אם במשך כל ימי השנה אין נוהגים לאמרו אפילו בימות החול.

וכך ביאר רבינו זצ"ל את הפסוק: "**וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל**", פירוש, שראה הסמ"ך מ"ם בחינת בלעם הרשע, לחרדתו, שאוהבם של ישראל יתברך שמו, חפץ לברך את נשמות ישראל, בברכה נצחית כזאת, שבאחרית הימים, הימים האלו שבחדשי תמוז אב המכונים "**עינים**", יתהפכו לששון ושמחה, ויהיו נעשים בבחינת "**טוב**" - היינו שיהיו ימים

דברות קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רעיון דרעוין פרשת בלק תשע"ג

דמתגברין כן הינון בני ישראל יתבין עדרין עדרין מתגברין באופן אורייתא נהי כגנין שתילין על פרקטוני נהרין כן הינון תלמידהון חבורן חבורן בבית מדרשיהון, ע"כ, הרי שיפיים של ישראל דעסקין באורייתא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, חבורות חבורות ומקדשים שמו הגדול והקדוש ברבים.

הנה בימים אלו, מתחילין ימי המצרים, שעליהם נאמר (איכה א', ג') "כל רודפיה השיגוה בין המצרים", וכדפירשו צדיקי קמאי (המגיד הק' ממעוריש ז"ע ועוד), דהרמז בזה היא, אשר כל הרודף י-ה יכול להשיגו בעבודת השי"ת בימים אלו של בין המצרים, וידוע מה דאיתא בספה"ק (עבודת ישראל ועוד) על זה, משל למלך שיצא מארמונו לראות את שלום יושבי מדינתו וכאשר המלך נמצא מחוץ לביתו הסגור ומסוגר ויוצא לעם שבשדות, יכולים בני עירו לגשת אליו, ולבקש מה שליבם חפץ, והנמשל הוא, שכביכול נמצא הקב"ה בגלות בימים הללו ויכול כל אחד להתקרב אליו ולבקש מאת ה' כל בקשתו וחפצו.

אלא שצריכים אנו להתבונן קודם לכן, אם הנהגתנו הוא כעבד אל אדוניו, שיקבל בקשתנו ברחמים וברצון, ולכן עבודתנו בימים הללו, לקבל עול מלכותו ית"ש ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, מתוך אהבה ושמחה אמיתית.

וכבר מילתינו אמורה אשתקד, על נוסח התפילה שאנו אומרין בימים הנוראים, 'היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים, אם כבנים אם כעבדים, אם כבנים, רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים ענינו לך תלויות', היינו דעבד צריך רחמים גדולים שאדוניו יתרחם ויתפייס לו וימלא משאלותיו, אמנם בן אצל אביו, אזי הגם שלפעמים אין הבן מכבד אביו או להיפך, שאין הבן השתווה עם אביו, אך יודעים הם שחייבים הם להתרצות ביניהם ולהעלים עין מפעם לפעם, כיון שרחמי האב על הבן וכן להיפך, וברית דמים נמצא בין שניהם, ועל כן אנו מבקשים, 'אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים', שיודעים הם להתרצות, 'ואם כעבדים ענינו לך תלויות', כיון שדבר זה תלוי ועומד בהחלטת אדוניו, מהו גורל עבדו עתה.

יעזרנו השי"ת, שנוזה ללמוד תורת ה' התמימה, הן בבית והן בביהכנ"ס, מתוך שמחה אמיתית, ונוזה אנחנו וצאצאינו עד סוף כל הדורות, להיות תמיד בבחי' 'בן יכבד אב' (מלאכי א', ו'), ועי"ז נתקרב להשי"ת ביתר שאת וביתר עוז, ע"י צאתנו מהגלות הפרטי, גלות הדעת, שעי"ז נתהווה גלות השכינה, עדי נזכה במהרה, כי ינחם ה' ציון וכל חרבותיה, ע"י ביאת משיח צדקינו, במהרה בימינו, אמן.

זו הרבותא הגדולה, שזוכה האדם להפך כל חומריותו, לכולו אור רוחני, בכל עת ובכל ענין.

וזהו אולי הביאור בסמיכות ב' הפסוקים, 'כנחלים נטיו' קאי על דברי תורה, דכשם שהאדם יודע מעצמו להבין ולהשכיל שמבלי מים אין לו אפשרות לשרוד עלי אדמות, כמו"כ צריך להיות חקוק בלבבו דמבלי לימוד התורה הק' אין לנו חיים בעוה"ז.

ובדבר זה היה כוחם וגבורתם של אבותינו הק' בכל הדורות, שכשעברו נסיונות וקשיים ורדיפות וסבל ותלאות רבות בהחזקת הדת על תילה, לא נכנעו ועמדו כנגדם בעוז ובתעצומות, כיון שידעו והבינו ש"לולי תורתך שעשועי אז אבדתו בעניי" (תהילים קי"ט, צ"ב), ולכן תקנו לומר הפסוק ד'מה טובו אהליך' בכל יום קודם התפילה, להיות לנו לעזר וסעד ולגילוי דעת, שאפי' בלעם הרשע הבין זאת, שבלי תורתנו הק' ח"ו, אזי יהיו ככל הגויים בית ישראל, ק"ו אנו שייסודותינו מהררי קודש, בוודאי צריכין אנו לדעת שתורתנו תהא אומנותנו ואין כוחנו וברכותינו, אלא מתורתנו הק'.

ובהזדמנות זו, ברצוננו לעורר שוב את כל אחד ואחד, על חיוזוק השיעורי תורה בבתי מדרשינו, דהרי גם אלו הטרוידים במרוצת הזמן, על המחיה ועל הכלכלה, חייבים מן הדין לקבוע עתים לתורה כידוע, ומה טוב ומה נעים ויפה הדבר הזה, לקיימו בביהמ"ד בחבורה ולא ביחידות, שהן אחת ממ"ח קניני התורה השנויה במס' אבות (פ"ו, ו'), 'והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים ואלו הן בתלמוד בשמיעת האוזן, בעריכת שפתיים, בבית הלל, באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, בטרהה, בשמוש חכמים, "בדיבוק חברים" וכו', וכל מה שהחבורה יותר גדולה, אזי היא נותנת ומשפיעה איש על רעהו יותר, וכבר הזכרנו זאת בהזדמנויות שונות, שכאשר יחיד מצטרף לשיעורי תורה או לתפילה בבית הכנסת, בל יחשוב בלבו שרק הוא מחזק את השיעור או מצרף עצמו למנין, אלא ההיפך השיעור מחזק אותו ותפילתו בבית הכנסת במנין מביאו לידי יר"ש והנהגות טובות, ובנוסף לכך זוכה להיות ממזכי הרבים, שעליהם אמרו חז"ל (אבות פ"ה, י"ח), 'כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו', שכל התנהגותו של האדם הן בביתו והן בבתי כנסיות ובתי מדרשות, משפיע על הסובבים אותו, גדולים או קטנים אפי' ללא ידיעתו, וזכות זו מלווה את האדם כל ימי חייו בעוה"ז ועומדת לו לעוה"ב.

ובענין זה, דחשיבות לימוד ברבים בביהכנ"ס, מצינו בתרגום יונתן בן עוזיאל בפרשתנו, עה"פ הנ"ל "כנחלים נטיו וגו'", וז"ל, "כנחלין דמיין

איתא בתורה"ק (כ"ז, ה"ו) "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל, כנחלים נטיו כגנות עלי נהר וגו'", ויש לבאר, א' כונת סמיכות ב' הפסוקים הנ"ל, ב' צ"ל למה תקנו לומר בכל בוקר קודם התפילה פסוק מה טובו אהליך יעקב וגו' דהרי מקורו ושורשו הוא מדברי בלעם הרשע ואלמה ראו חז"ל לפתוח באלו הפסוקים דייקא, קודם כניסת האדם לביהכנ"ס להתפלל לפני בוראו.

והנ"ל בס"ד, עפ"י דברי התנא דבי אליהו רבא (פכ"א), 'וכי מה טובן של נחלים אצל בתי כנסיות ובתי מדרשות, שאומר כנחלים נטיו אצל מה טובו אהליך יעקב, אלא לומר לך, מה נחלים מעלין את האדם מן הטומאה לטהרה, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות מעלין את האדם מן הטומאה לטהרה, כיצד, אלא מביאין את האדם מחובה לזכות, לכך נאמר כנחלים נטיו, ואיתא בחז"ל (סנהדרין ק"ה), 'אמר ר' יוחנן מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבו, ביקש לומר שלא יהיו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות וגו', אמר רבי אבא בר כהנא כולם חזרו לקללה חוץ מבתי כנסיות ובתי מדרשות, שנא' (דברים כ"ג, ו') "ויהפוך ה' אלוקיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלוקיך" קללה ולא קללות, ע"כ. היינו שבלעם התבונן בעומק המציאות כלל ישראל בעולמם, והבין שלמרות כל היסורים והעגמו"נ שעם ישראל חזה על בשרו וכל הרדיפות וההשפלות שעברו, מאז היותם לעם ועד עתה, לא נחלש ולא נתמעט כוחם של ישראל ולא התנתק אהבת ה' לבן לאב מעולם, וכל כוחותם שאבו מזה ששכנו באהלי יעקב ובמשכנות ישראל.

ואפשר לרמז בכונת כפל הלשון וגם הא דבתחילה הזכיר יעקב שהוא בבחי' עקב ואח"כ הזכיר ישראל המכוון נגד בחי' נעלה מיעקב, היינו שאהל הכוונה על ביתו הפרטי של האדם, שבו משתמש האדם ברובו לצורך דברים גשמיים, ולאחמ"כ נקט בלשון משכן, שהוא מכוון נגד דירת קבע של האדם שהוא בתי כנסיות ובתי מדרשות, והיינו שבלעם הבין שאפי' דירתם העראי של בני, מקדשים הם אותם ומהפכין אותן מחומר לצורה, ובזאת ההכנה באים הם להשיג השגות נעלות זו מזו, ע"י שמתכנסין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללימוד התורה ולתפילה בצוותא, דאם האדם עושה הכנה בביהמ"ד ואח"כ בא לביתו הגשמי עם שאיפות השגות ודרגות גבוהות ביותר, אין זה רבותא כ"כ, כי הוא דבר המתקבל על הדעת, משא"כ להיפך, אם האדם מקדש עצמו בביתו הגשמי, עם שאיפות והשגות ודרגות גבוהות ביותר, עד שמעלה למעלה למעלה כל צרכיו הגשמיים,

רבי יצחק-אייזיק קרסילשציקוב היה גדול בתורה ומגאון העיר פולטווה. כל ימיו הגה בתורה, הרביץ תורה ברבים, ואף כתב חידושי-תורה לרוב. גם כשהמצב ברוסיה החמיר והתעצמו הגזרות כנגד לומדי התורה ושומרי מצוותיה, לא זנח רבי יצחק-אייזיק את תלמודו. על-אף הסכנה שבדבר היה יושב בביתו מבוקר ועד ערב ועוסק בתורה.

לרשותו עמדו מעט ספרים, ובהם רמב"ם, משניות ותלמוד ירושלמי. ובכל-זאת, בזכות עמקותו הרבה והתמדותו העצומה השיג ידיעה רחבה מאוד בגמרא ובהלכה. הוא אף חיבר פירוש מיוחד משלו על חלק מהלכות הרמב"ם וכן פירש כמה מסכתות בירושלמי.

כל ימיו שאף להביא את חידושי-התורה שלו לדפוס, אולם רדיפות השלטונות והמצב הכלכלי הקשה השאירו משאלת-לב זו בגדר חלום בלבד. אף-על-פי-כן שמר על כתביו כעל בבת-עינו, מתוך תקווה סמויה כי ביום מן הימים יזכו בכל-זאת לראות אור-עולם.

בערוב ימיו חלה רבי יצחק-אייזיק ונפל למשכב. לאחר תקופה שבה היה רתוק למיטתו בביתו, נאלץ להתאשפז בבית-מרפא ממשלתי. צער רב הצטער כאשר נאלץ להיפרד מכתביו. לקחתם עמו - זה היה דבר שלא עלה כלל על הדעת.

קודם שעזב את ביתו טמן את חידושי-התורה שלו במגירת-סתרים, מאחורי ארון בגדים, אף-על-פי שלא ידע מה בדיוק התכוון להשיג בכך.

הצוות הרפואי סעד את רבי יצחק-אייזיק והשתדל להקל עליו את ימיו האחרונים, אך הטיפול הרפואי עצמו היה דל ועלוב, ולמען האמת ספק רב אם הייתה כלל דרך להצילו.

שבוע לאחר שאושפז בבית-המרפא כבר ידע רבי יצחק-אייזיק כי ימיו ספורים. הוא היה מוכן נפשית לקראת רגע המעבר לעולם שכולו טוב, וקיבל עליו את הדין באהבה. רק דבר אחד ציערו מאוד ולא נתן לו מנוח - הכתבים. מה יעלה בגורלם? לאחר מותו - ידע - יעבירו השלטונות את

ביתו לאורח אחר, וכל חידושי-התורה שעליהם עמל שנים רבות כל-כך ירדו לטמיון.

צערן של רבי יצחק-אייזיק והתפילות שנשא בליבו פעלו את פעולתם. באותה שעה ממש, בלי שאף ידע על כך, חלף יהודי צעיר ליד פתח בית-המרפא. באותו רגע יצאה החוצה אחות, שזמן-מה קודם-לכן טיפלה ברבי יצחק-אייזיק, ופגשה ביהודי שחלף ברחוב.

הלה היה מוכר לאחות, ומשום-מה החליטה לפנות אליו. "יש כאן יהודי מבוגר העומד לסיים את חייו בעוד כמה שעות, האם תרצה לגשת אליו ולבקרו?", שאלה-הציעה.

פנייתה של האחות נגעה לליבו של ההלך. האיש לא נמנה עם שומרי המצוות, ובהשקפתו אף היה קרוב יותר אל המהפכנים הרוסים מליהודים מסוגו של רבי יצחק-אייזיק. בכל-זאת נכנס פנימה, בירר היכן חדרו של רבי יצחק-אייזיק והחל להתקרב אל מיטתו.

לרגע קט חלף באיש הרהור חרטה, שכן מעולם לא פגש את היהודי ולא הכירו. מה פתאום הוא בא לבקרו, סתם-כך, בלי סיבה? אך במחשבה שנייה התעשת ובכל-זאת החליט לגשת אליו.

עיניו של רבי יצחק אייזיק היו עצומות רוב הזמן. רק מפעם לפעם פקחן לרגע קט. כשהבחין בור הניגש אליו נשארו עיניו פקוחות וזיק של חיות ניצת בהן.

"אידיש פארשטייט איר?" (=ידיש, מבין אתה?), שאל בקול חלש.

הזר נד בראשו כאומר "הן".

חיוך דק התפשט על שפתיו של רבי יצחק-אייזיק. הוא סימן לאורח להתכופף אליו ולקרב את אוזנו לפיו. נראה כי חשש לדבר בקול רם, או שמא זה היה מפני חולשתו.

אחז רבי יצחק-אייזיק ביד האיש ולחש: "אנא ממך, איש צעיר. עוד מעט אמות ונשמתי תעלה לעולם העליון. סורה לביתי שבכתובת פלוגית וחפש מאחורי ארון הבגדים מגירת-סתרים. במגירה תמצא דפים של חידושי-תורה, שעליהם עמלתי כל ימי חיי. משביע אני אותך כי תיקחם משם לבל יאבדו, ולאחר מכן תמסור אותם לידיים נאמנות, כדי שאזכה להיות ממזכי הרבים גם לאחר מותי".

הזר התפעל מאוד מכך שאלה טרדותיו של יהודי נשוא-פנים זה, ברגעי חייו האחרונים. "מבטיח אני לך לעשות כדברך", אמר האיש בהתרגשות.

לפתע חש לחיצה חזקה מעט בכף ידו. מיד לאחר מכן נעצמו עיניו של רבי יצחק-אייזיק ושוב לא נפקחו.

האיש הביא לידיעת יהודים נוספים בפולטווה את דבר פטירתו של רבי יצחק-אייזיק, ומיד לאחר מכן פנה לקיים את הבטחתו לו. על-פי הדרכתו של רבי יצחק-אייזיק חיפש ומצא את הכתבים והעבירם לידיים נאמנות.

ואמנם זכה רבי יצחק-אייזיק קרסילשציקוב כי חלומו יתגשם. לימים נדפסו חידושי-התורה שלו בספר, ובוודאי הסבו נחת-רוח לנשמתו.

שמחו בה' וגילו צדיקים

בלב מלא וגדוש שמחה ורגש, נשגב בהדרת כבוד ובחדרת קודש ברכת מזל טוב נאמנה אל מול פני הקודש עטרת ראשינו ומאור עיינינו, הוד כבוד קדושת מרן אדוננו מורינו ורבינו שליט"א לחותן המלך הגה"צ רבי יהושע רוזנבערגר שליט"א

אב"ד קרית רמ"א ב"ש וחבר הבד"ץ העדה החרדית י"ם

לרגל השמחה שבמעון קדשו בהולדת הנכד בן לחתנו הרה"צ אריה מרדכי כהנא שליט"א בן כ"ק אדמו"ר מספינקא סאסרעגן שליט"א

והברכה אחת היא לעטרת המשפחה הרוממה הרבנית הצדקנית "אמה של מלכות" תליט"א

י' ח זכות אבות יגן עלינו, ויהי רצון שיוזבח כ"ק רבינו שליט"א לרוות סלוא חפניים תענות נחת דקדושה, מכל יוצ"ח עד עולם, לתפארת שושילתא קדישתא ודוהבא של אבדו"ק רבדו"ק, ומסרבותו יתברכו מל עדת צאן מרעיתו המקושרים כל"ג בע"ז וחיילים בתוך כלל ישראל, ויוליכנו בקרוב קוממיות לארצנו, לקבל פני משיח צדקנו במחירה בימינו אמן.

העברכים בהדרת הכבוד קהל עדת חסידיו נדבורנה ביתר

אִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם מְרִגְשִׁין בְּמַתִּיקוֹת וְעֲרֵבוֹת טוֹב הַתּוֹרָה,

הָיוּ מְשִׁתְּגָעִים וּמְתַלְהָטִים אַחֲרֶיהָ וְלֹא יִחַשְׁבּוּ בְּעֵינֵיהֶם מְלֵא עוֹלָם פֶּסֶף וְזָהָב לְמֵאוּמָה בִּי הַתּוֹרָה פּוֹלֶלֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבָּעוֹלָם.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

אדמו"ר שליט"א במסיבת לחיים בביהכ"נ חב"ד לרגל חג הגאולה של האדמו"ר הרי"צ זצ"ל, בהשתתפות הרה"ח ר' קלמן וינפלד שליט"א רב בית הכנסת בית אליעזר יצחק בקראון הייטס ומראשי מערכת הכשרות העולמית OK.

ביום שלישי הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אל בית כ"ק האדמו"ר מאמשינאב שליט"א לאחר שכוונו בסנדקאות לרגל הברית לרך הנולד אצל ידידו הרב אהרן טויב הי"ו מצפת. אחר הברית שתו לחיים כ"ק האדמו"ר שליט"א.

השבע ברכות לרגל נישואי נכד כ"ק מרן האדמו"ר מסאווראן ביתר שליט"א, אצל בנו הרה"צ רבי שלמה צדוק האגער שליט"א.

ביום שני בחתונת בנו של הרב אליהו שמעיה הי"ו הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לחופה לסידור קידושין, אחר החופה איחל שהזיווג יעלה יפה וירוו נחת דקדושה.

בהמשך השתתף בשמחת השבע ברכות אצל הרב שלמה ארליך הי"ו לרגל נישואי בנו.

כמו"כ לקח חלק כ"ק מרן

ביום רביעי פר' חוקת הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לאשדוד לקחת חלק בשמחת הנישואין אצל מחותנו הרה"צ ר' מ"מ יהושע לעמבערגער שליט"א בנישואי בנו החתן עם הכלה בת נכדת כ"ק האדמו"ר מטשערנאביל וקאסאן שליט"א.

ביום ראשון פר' בלק השתתף כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחת נישואי בת ידידו הרב יעקב קרפמן הי"ו עם החתן נכד הרה"ח ר' אברהם אבא דויטש הי"ו.

בהמשך הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לשמחת

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם הרה"ג אברהם מנשה הלטובסקי שליט"א לרגל שמחת הולדת הנין

הרה"ג משה יוסף הלטובסקי שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח חיי טויב הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח מאיר שלמה הלטובסקי הי"ו לרגל שמחת אירוסיהם

הר"ר צבי אלימלך הלטובסקי הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר חיים טויב הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן

יה"ר שייכו לראות מהם ומכב"י יצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתירות קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

073-3834583

מחלקת המידע והקשרים

קול קהילתנו

השבוע פרשת בלק

לא יתקיים 'שולחן הטהור' בליל שב"ק

בס"ד, יום ה' לסדר "יורא כבוד ה' - אדר"ח תמוז - י"ד של הסבא קדישא מקרעטשניף זי"ע, תשפ"ה.

לכבוד כלל אנ"ש, ידידנו, וידידי בית אבא מאיר זי"ע, אוהדינו, מתפללי בית מקדשנו מעט, ולכל הנלווים אלינו בכל מקומות מושבותיהם, הע"י.

את רחשי ליבי המוצפים וגועשים בעל כרחם, אנוס אני עפ"י ההכרח, להוציאם מרשות היחיד לרשות הרבים, למען כבודו יקר וגדולתו של אדוני אבי ומורי זי"ע. זה רבות בשנים אשר כל עצמותי תבער אש בראותי כל עיר על תילה בנויה, ומקום בית תפלתנו מושפלת עד תחתיה, וכל אשר לו עיניים ואזניים ושכל בכפליים, יתמיה בדיבורו ובמשבתו, הלאות יקרא בית המלך, הזאת מקום נכבד בית אלהים אשר ראוי בו השכינה לשכון בתוכו, האין זאת חלילה ולזול ערך שמו הגדול בפרהסיא, האם אין בודקין במובח ולמעלה מה עשינו למען שמו באהבה, מה פעלנו למעט בזיון בית מקדשנו המעט, המיועד להיות מקום שיח שפתותינו בינינו ובין אבינו שבשמים, ובטוח אני ללא ספק ספקא, דכל המחשבות הנוכ"ל מנקרות בכל עת ובכל שעה, כל אחד הדורך על מפתן מקום שכית עוזינו, אלא, שלכל יחיד ויחיד לעצמו, קשה הדבר לבוא לידי עצה מעשית בפועל, ורק כוח הציבור יוכיח כוחו וגדולתו לפאר ולרומם את בית אלהינו.

לכן, צמאה נפשי עד למאוד, לראות מהרה בתפארת בית מקדשנו המעט, עומד על תילה ביפיה הרוחני והגשמי כאחד, ועתה המקום והזמן להתעורר ולעורר לב כל אחד ואחד, להתאזר בעוות דקדושה, ולהתאגד כולנו כאחד בעצה ובמעט, לברך על המוגמר לקראת הימים הנוראים.

ע"כ ממעמקי הלב אקרא לכל אשר כבוד בית אבא מאיר זי"ע קרובים אל ליבי, לחשוב מחשבות ולעשות פעולות נשגבות, להרים קרן כבוד השכינה, כבוד התורה ולומדיה, כבוד באי בית מקדש מעט זה, ולהרים נדבת ליבו ולב כל ידידי או מכרי, לכה"פ ע"ס 1000 ש אשר ניתן יהיה לחלקה לעשרה פעמים, וכל המוסיף עליה, יזכה להמנות בין המוסיפים עליו משמי השמים בכפל כפליים.

ובדאי זכותו הגדולה של אבינו רועינו זי"ע, יגן עלינו ועל כל המסייעים בעדי, להתברך בכל מילי דמיטב ברו"ג, וכאשר א"ה תהיה אוכרת שמו וזכור ושומר על ציונו הק' בהר הקודש בירושלים, להיות לו למליץ לטובה ולברכה, לו ולזרעו ולכל הנלווים אליו עד עולם, עדי נוכה לחיות בנועים ה' בביאת גוא"צ במהרה בימינו אמן.

הכו"ח למען הרמת כבוד בית ה'

הרב משה יוסף הלטובסקי שליט"א

בית מדרש הניחיל לתורה ולחפילה

שער התפילה

דחסידי נדבורנה ביתר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תמוז תשפ"ה

לפאר < להדר < לרומם

מכוננים אנו אי"ה בתקופה הקרובה להתחיל בשיפוצים הכרחיים כאן בבית מדרשנו.

לאור קריאת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א על החובה לפאר את בית מקדש מעט זה שהיא בית ראוי לד ולדורשי שמו יוצאים אנו במגנית חובה

אל כלל המתפללים ובאי בית השם לקחת חלק בבדק הבית הנחוצים לטובת הכלל ובזה אנו בקריאה של קדושה שכל אחד בנדבת לבו לתרום אלף שקלים לכל הפחות ע"מ שנוכל לצאת לדרך בהקדם.

הנבאים

בכ"ר

הועד לבדק הבית

רח' צדקה 3 נבטה א' ביתר טיוליה

טל: 02-6334467 פקס: 02-6334467